

INGEZONDEN.

INDIRECTE CONTRÔLE-DWANG DOOR DE OVERHEID.

Dezer dagen kwam onder behandeling de miliciën P. E., van het 10de Regiment Infanterie te Ede. Hij moest een ziekenbriefje opsturen en nog een slotverklaring meebrengen ook. Ik geef nooit ziekenbriefjes voor particulieren, noch voor verzekeringen, en zie niet in, waarom ik dit ten bate van den Nederlandschen Staat wel zou moeten doen en gaf den miliciën een briefje mede, dat ik geen ziekenbriefjes afgeef.

Welke waarde die ziekenbriefjes hebben is wel gebleken in de mobilisatie, toen de militaire overheid de doktersbriefjes liet controleeren, en het pleit niet voor den artsenstand, dat het bleek geen overbodige contrôle te zijn.

Dit is al een eerste bewijs, dat alle contrôlebriefjes van den huisarts ondingen zijn.

Nu ontving ik van den compagnie-commandant een briefje waarin stond, dat aan den miliciën P. E. ingevolge de reglementen zonder ziekenbriefje geen soldij kon worden uitbetaald. Tevens werd tot tweemaal toe de nadruk gelegd op het belang van den miliciën.

Uit dit schrijven blijkt, dat in door de overheid gemaakte reglementen aan personen een bewijslast wordt opgelegd, waarvoor medewerking van een derde noodig is. Dit is dus analoog met den algemeen gewraakten eisch van een overlijdensverklaring van sommige verzekeringsmaatschappijen, welke eisch dan ook door de rechtspraak niet wordt gesanctionneerd.

En dan bovendien het beroep op het belang van den miliciën, terwijl het gaat om het belang van de contrôle-noodig-hebbende overheid.

Evenwijdig hiermede gaan de ziekenbriefjesaanvragen ten behoeve van het schoolverzuim. Als een kind verzuimd heeft, wordt soms maanden later een briefje gevraagd. Terwijl de arts meestal den duur en het tijdstip der ziekte niet meer weet, wordt uit gemakzucht het briefje gegeven, soms — al is dit te goeder trouw — in strijd met de waarheid. Een tweede bewijs, dat ziekenbriefjes ondingen zijn.

Een derde bewijs levert het volgende:

Zooals bekend bestaat bij het zieken- en ondersteuningsfonds der spoorwegen een heel systeem van ziekte-, wandel- en herstelbriefjes. Eenigen tijd geleden werd door de directie een rondschriven gericht tot de spoorartsen, dat het gebleken was, dat bij sommige spoorartsen het aantal ziektedagen veel te hoog was en er werd op aangedrongen strenger te zijn.

Over de onmogelijke wekelijksche ziekenbriefjes, die de rijksverzekeringsbank van ons eischt, zal ik maar zwijgen; dat ongelukkige Rijksverzekeringsbank-contract lijkt niet te wijzigen te zijn.

Tot nu toe zaten wij alleen met de ziekenbriefjesaanvragen (en hun gevolgen) van particulieren of semi-officieele lichamen, nu overheidsorganen ook al hierin willen gaan dwingen, wordt het hoog tijd, dat er verandering komt.

Dat contrôle door practiseerende artsen, niet de huisarts zijnde, geen uitweg geeft is al gebleken.

De een spaart de contrôle-aanvragen op tot hij er een aantal in dezelfde buurt bijéén heeft; dat is voordeelijker. Een ander, die een contrôle te vèr vindt, belt iemand in de buurt op of de man al werkt en declareert als contrôle. Een derde zegt tegen een patiënt: over 14 dagen ben je wel beter en schrijft hem na 14 dagen uit al heeft hij den patiënt niet weer gezien. Een vierde concludeert bij contrôle een maand na aanvang van de ziekte, dat patiënt heelemaal niets gescheeld heeft, omdat hij op het oogenblik der contrôle gezond is.

Dit zijn voorbeelden waarvan ik namen kan noemen.

Volgens mijn meening is het eenige wat ons uit dezen chaos kan redden, dat er een corps controleerende artsen komt, onafhankelijk van de patiënten en ook van maatschappijen of overheid. Dus eenigszins benoemd als de rechterlijke macht en

verspreid over het land, zooals de notarissen. Is het noodig menschen te nemen, die de practijk kennen, laat men dan artsen benoemen met op zijn minst tien jaar algemeene practijkervaring.

Nieuw Vennepe.

W. G. SCHREUDER.

DE INSTELLING VAN WELDADIGHEID „VERMEERE”.

Op 4 October 1873 werd te Hoek van Holland zwaar verminkt de arbeider CORNELIS VERMEERE.

Door weldadigheid van Neerlands ingezetenen werd toen een kapitaal bijeen gebracht, waarvan de jaarlijksche renten worden besteed in de eerste plaats voor voldoende levensonderhoud van VERMEERE, en verder om aan andere zwaar verminkte personen soortgelijke hulp te verleenen, wanneer en voorzoover VERMEERE die niet meer behoeft. De daarvoor opgerichte instelling van weldadigheid, heet „Vermeere” en is gevestigd te 's-Gravenzande.

De laatstelijk ondersteunde is overleden en thans kunnen aanvragen weder gericht worden tot het bestuur der instelling.

Het bestuur beslist, welke verminkte of verminkten in aanmerking komen, zonder de godsdienstige belijdenis dier hulpbehoevenden hierbij in aanmerking te nemen.

Aanvragen dienen vóór 15 April 1931 te zijn ingekomen bij den heer P. M. VAN NIEROP, Monsterscheweg No. 29, te 's-Gravenzandé.

E. BOELHOUWER.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

MÜNCHEN. — **Schrale menschenoogst.** De *Münch. med. Wochenschr.* van 21 Februari bevat een voordracht, gehouden op het internationaal congres voor sexueele wetenschap te Londen in Augustus 1930, door prof. F. ZAHN, voorzitter van het Beiersche bureau voor statistiek en hoogleeraar te München, over *erfelijkheid, eugenica en bevolkingspolitiek*. Eenige van de vele door hem medegedeelde cijfers kunnen een voorstelling geven van wat ZAHN beschouwt als den invloed van het groote stadsleven op het gezinsleven en de gezinsvorming.

Aantal bewoners der groote steden op 100 inwoners van het land.

Engeland	Duitschland	Vereen. Staten	Nederland	Denemarken
39.2	30	25.9	24.2	20.1

In de groote steden van Duitschland waren er in 1927 voor 5.004.115 gezinnen slechts 4.523.054 woningen; 401.061 gezinnen, waaronder 2675 met één groot aantal kinderen, moesten dus bij andere gezinnen inwonen. In 27.000 woningen woonden 3 of meer gezinnen.

In de groote steden bedroeg in 1925 het geboortecijfer per 1000 inwoners:

	Pruisen	Beieren	Saksen
In de groote steden.....	15.0	14.7	13.8
In de andere steden.....	19.9	19.9	15.8
Op het land	23.4	25.5	18.8
In het geheele land	20.6	22.7	16.7

De geboortecijfers in de groote steden van het rijk zijn van 1926—1929 verder gedaald van 14.1 tot 13.3. Te Berlijn is het tot 9.6 gedaald. En het tekort wordt niet langer alleen in de gegoede wijken aangetroffen. ZAHN geeft cijfers betreffende vijf wijken van Hamburg.